

[Startside](#) > ... > [Domstolsprocedurer](#) > [Civilretlige Sager](#) > [Anerkendelse Og Fuldbyrkelse Af Retsafgørelser](#) [Sådan Fuldbyrdes En Dom](#) > Gibraltar

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

Sådan fuldbyrdes en dom

Gibraltar

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrkelse i civil- og handelsretlige sager?

Fuldbyrkelse er en sanktion, som er godkendt af en ret og træffes for at tvinge domsskyldnere til at efterkomme kendelser afsagt af retten. Kreditor vælger fuldbyrkelsesmetode.

Ved valg af metode skal kreditor overveje:

- sandsynligheden for, at han/hun får gælden og retsafgifter betalt af sagsøgte
- om sagsøgte skylder andre personer penge eller har fået dom i andre sager
- om sagsøgte ejer goder eller aktiver, der kan overtages og sælges på auktion
- om sagsøgte har arbejde
- om sagsøgte har andre indtægter, f.eks. fra investeringer
- om sagsøgte har en konto i en bank, en kreditforening eller en anden konto
- om sagsøgte har fast ejendom (et hus) eller
- om andre skylder sagsøgte penge.

Oplysninger om de forskellige typer af fuldbyrkelsesforanstaltninger følger nedenfor. En domskreditor bør vælge den type, der med størst sandsynlighed vil skaffe ham/hende det skyldige beløb.

En domstol kan ikke garantere, at domskreditoren får sine penge tilbage, og der skal betales en retsafgift for alle retshandlinger. Selv om retten lægger afgiften oven i de penge, som sagsøgte allerede skylder, kan retten ikke refundere beløb, kreditor har betalt, hvis han/hun ikke får pengene fra sagsøgte.

De forskellige typer af fuldbyrkelsesmetoder er:

Beslaglæggelse af varer

En civilretlig dom kan fuldbyrdes ved beslaglæggelse af varer. For at kunne gøre dette skal man anmode retten om en fuldbyrkelseskendelse. En sådan kendelse vil kun hjælpe, hvis sagsøgte har:

- tilstrækkeligt mange goder på den adresse, der angives af domskreditor, som kan sælges på auktion med henblik på at skaffe penge eller
- hele det beløb, der er genstand for kravet (for at forhindre, at goderne sælges).

For at retten skal kunne udstede en kendelse, skal sagsøgte have:

- undladt at betale det beløb, den pågældende er blevet pålagt at betale eller
- være kommet bagud med mindst én af sine betalinger.

Fogeder kan ikke altid fjerne og sælge sagsøgtes goder. For eksempel kan de ikke fjerne vigtige husholdningsartikler og værktøj eller varer, der er omfattet af afbetalingskøbskontrakter eller lejeaftaler. Fogeden afhenter ikke sagsøgtes goder, hvis de ikke har tilstrækkelig stor værdi til at betale gælden, efter at omkostningerne ved at afhente og sælge varerne er dækket. Goder, der sælges på auktion, indbringer ofte kun

en brøkdel af deres oprindelige værdi. Desuden kan sagsøgte goder allerede være blevet beslaglagt af en foged, der handler i henhold til en anden beslaglæggelseskendelse.

Kendelser vedrørende tredjemands gæld

En domskreditor kan indgive en begæring til Supreme Court om, at en gæld, som tredjemand skylder sagsøgte, i stedet skal betales til domskreditor. I praksis anvendes denne metode til at beslaglægge midler, som sagsøgte kan disponere over på bankkonti. Hvis der ikke er tilstrækkelige midler på bankkontiene til at dække gælden, anvendes de midler, der er til rådighed, til som minimum at tilbagebetale en del af det skyldige beløb.

Insolvensbehandling

Hvis det skyldige beløb overstiger 750 GBP, kan domskreditor også begære sagsøgte erklæret insolvent. Denne sag anlægges ved Supreme Court. Det kan dog være dyrt.

Stævning

En domskreditor kan anmode højesterets afdeling for behandling af småkrav, Small Claims Jurisdiction of the Supreme Court (krav på op til 10 000 GBP), om at udtage stævning. Retten kan derefter kræve gælden betalt i afdrag. Sker dette ikke, kan det i visse begrænsede tilfælde medføre fængselsstraf for manglende betaling.

Påbud om oplysninger

Selv om denne procedure ikke i sig selv er en fuldbyrdelsesmetode, giver den mulighed for at indhente oplysninger fra skyldnere om deres aktiver, således at domskreditor kan træffe et mere oplyst valg med hensyn til den ønskede fuldbyrdelsesmetode.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Supreme Court har kompetence med hensyn til fuldbyrdelse i Gibraltar.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

Supreme Court (herunder afdelingen for småkrav, Small Claims Jurisdiction) kan kræve fuldbyrdelse i sager, hvor den har afsagt dom.

I Gibraltar er fogeder ansat af domstolene og er dermed tjenestemænd. De behandler fuldbyrdelse af domme og/eller kendelser, der er afsagt og registreret ved domstolene. De tvangsfuldbyrder udlægskendelser, tilbagetager fast ejendom med besiddelseskendelser og inddriver goder med kendelser om tilbagelevering af varer. Desuden udfører fogeden andre opgaver, såsom personlig forkyndelse af dokumenter og kendelser.

Anvendelse af advokater eller andre juridiske sagkyndige

Kreditor er ikke forpligtet til at indgive sin begæring om fuldbyrdelse gennem en advokat eller en anden jurist.

Bortset fra i Supreme Courts afdeling for småkrav kan fuldbyrdelsesprocedurer være komplicerede. Kreditorer kan derfor få rådgivning af en advokat eller borgerservice, Citizens Advice Bureau, inden de indleder en fuldbyrdelsesprocedure.

Omkostninger ved fuldbyrdelse

Der gælder forskellige retsafgifter for hver af de metoder, der anvendes til fuldbyrdelse. Som nævnt ovenfor lægger retten afgiften oven i de penge, som sagsøgte allerede skylder, men kan ikke refundere det, kreditor har betalt, hvis han/hun ikke får pengene fra sagsøgte. Yderligere oplysninger om gældende afgifter kan fås ved henvendelse til Supreme Court Registry, 277 Main Street, Gibraltar, tlf. (+350) 200 75608.

3.2 De vigtigste betingelser

Som nævnt ovenfor er det i Gibraltar kreditor alene, som vælger den fuldbyrdelsesmetode, der skal anvendes. Kreditorer, som har fået godkendt deres pengekrav i retten, men stadig ikke er blevet betalt, har ret til at få fuldbyrdet denne dom på den for dem mest hensigtsmæssige måde. Så længe der er truffet en gyldig retsafgørelse, og der er indgivet en gyldig begæring, er retten derfor forpligtet til at følge kreditors valg.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Der kan træffes fuldbyrdelsesforanstaltninger i forhold til følgende aktiver:

- Bankkonti ved anvendelse af proceduren for tredjeparts betaling af gæld.
- Løsøre genstande ved anvendelse af en beslaglæggelseskendelse.
- Fast ejendom ved anvendelse af en kendelse om pant i fast ejendom.

Der findes ingen faste lister over varer, der er fritaget for udlæg. Der er dog nogle retningslinjer. Fogeden kan kun afhente goder, som tilhører sagsøgte alene eller i fællesskab.

De goder, som fogeden afhenter, må antages at kunne indbringe penge ved auktion. Fogeder afhenter ikke goder, hvis de ikke mener, at de vil indbringe nok til at dække en del af gælden, efter at omkostningerne ved at afhente og sælge dem på auktion er betalt.

Fogeden kan ikke afhente:

- genstande, som sagsøgte har brug for til sit arbejde eller sin virksomhed, f.eks. en håndværkers værktøj eller bøger
- de vigtigste husholdningsartikler, som sagsøgte og dennes familie har behov for, som f.eks. beklædning eller sengeudstyr
- genstande, der leases, lejes eller er omfattet af afbetalingskøbsaftaler (herunder biler)
- goder, der allerede er beslaglagt af en foged i henhold til en anden kendelse eller
- udstyr, der ikke tilhører en virksomhed (f.eks. lejede/leasede kontormøbler, maskiner og køretøjer).

Med hensyn til kendelser vedrørende tredjemands gæld kan en domsskyldner, der er forhindret i at hæve penge fra sin konto i en bank eller en kreditforening, og som hævder, at hans eller hendes familie har vanskeligt ved at betale almindelige leveomkostninger, anmode retten om en betalingsanvisning, som gør det muligt at foretage en eller flere betalinger til bestemte personer.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

For både skyldnere og tredjeparter sidestilles manglende overholdelse af kravene i retskendelser med foragt for retten og åbner mulighed for sanktioner. De sanktioner, der kan pålægges for foragt for retten, omfatter en undskyldning til dommeren på et offentligt retsmøde, bøder og i de alvorligste tilfælde fængsel i op til 14 dage.

Banker har visse forpligtelser med hensyn til offentliggørelse af oplysninger og blokering af bankkonti. Når en bank modtager en kendelse om at betale tredjemands gæld fra en af bankens kunders konti, har den ikke pligt til at afsløre, hvor mange penge der står på kontoen. Den kan oplyse, at der ikke er penge på kontoen, at der ikke er tilstrækkelige midler til at dække hele beløbet, men at der kan betales en del af beløbet, eller at der er tilstrækkelige midler til at dække hele det beløb, der anmodes om. Der gælder meget strenge databeskyttelsesregler for, hvilke andre oplysninger end disse banken kan udlevere.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Det fremgår af alle kendelser, hvor lang tid der er til at tilvejebringe relevante oplysninger eller opfylde kravene i dem, og de fastsætter også de maksimale sanktioner for ikke at overholde den.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

De domstolsbaserede fuldbyrdelsesmetoder (udlægskendelser og kendelser om tredjemands gæld) omfatter alle en proces i to trin. Den første fase i processen er udelukkende en papirbaseret retslig funktion, og domsskyldneren skal ikke bidrage til processen på det tidspunkt. For at hver metode kan gå videre til den afsluttende fase, skal der dog afholdes et retsmøde, som domsskyldneren opfordres til at deltage i, og hvor han kan gøre rede for, hvorfor den planlagte fuldbyrdelsesmetode ikke bør gå videre. Datoen for retsmødet meddeles til alle parter i god tid i forvejen, og i alle sager skal der gå en vis minimumsperiode fra den "første" fase, indkaldelsen til det "afsluttende" retsmøde og selve det "afsluttende" retsmøde, for at give skyldner (og alle relevante direkte involverede tredje-parter, f.eks. banken i en sag om tredjemands gæld) tid til at forberede deres argumenter. Hvis datoen for det "afsluttende" retsmøde ikke passer parterne, kan de få det udsat til et mere hensigtsmæssigt tidspunkt. I så fald opretholdes den midlertidige kendelse, men den kan ikke gøres "endelig", før retsmødet er afholdt.

Retten afgørelse kan ikke appelleres. Under de rette omstændigheder kan appeller eller anmodninger om opsættelse kun fremsættes i forhold til den oprindelige dom, der gav kreditor myndighed for at anmode om fuldbyrdelse. Kun hvis dommen anfægtes ved en appel eller opsættes, kan fuldbyrdelsesprocessen annulleres af en domstol. Hvis der gøres indsigelse mod dommen, efter at en domstol har givet kreditor tilladelse til at få fuldbyrdet sin dom, kan begæringen om fuldbyrdelse stilles i bero ved at fremsætte en begæring til retten. Fogeden må ikke afhente goder, men kan løbende vurdere dem (dvs. udarbejde en fortegnelse over goder, som senere kan blive beslaglagt og afhentet med henblik på salg).

Forudsat at en kreditor har indgivet en korrekt begæring om fuldbyrdelse til en domstol, kan denne ikke nægte at godkende den af kreditor valgte fuldbyrdelsesmetode. Kreditor behøver derfor ikke have mulighed for at påklage afgørelsen om at tillade foranstaltningen.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

En arrest- eller en fuldbyrdelseskendelse er tidsbegrænset. Kendelsen er gyldig i 12 måneder og kan forlænges med 12 måneder ved rettens kendelse.

I forbindelse med proceduren for overtagelse af goder skal skyldner oplyses om, at hans goder er blevet beslaglagt, og at han har fem dage til at indgå en aftale med fogeden om stadig at have adgang til dem. Denne aftale giver debitor mulighed for at beholde goderne. Hvis skyldneren ikke underskriver aftalen inden for fem dage, kan fogeden fjerne goderne og sælge dem på auktion.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Sidste opdatering: 14/10/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.